

Umblând în lumină

de Michael Lumberger (american de origine africană)

Am crescut în orașelul Crabtree, în Pennsylvania. Era un oraș minier, predominant alb. Îmi amintesc că mi se spuneau cuvinte de ocară când eram copil, dar nu înțelegeam prejudecățile rasiale și ce însemnau toate acestea.

Problemele mele, totuși, nu erau toate în afara casei. Am fost abuzat sexual de un frate mai mare când aveam patru ani. Îmi amintesc cum mă amenința: „Dacă le spui lui mami și tati, o să te bat.”

Cu trecerea anilor, m-am simțit tot mai „diferit” de alți băieți. În școala gimnazială m-am întâlnit cu fete, dar am simțit o poftă tot mai mare pentru trupul masculin. Când un alt elev m-a abordat, am îngăduit curiozității mele să învingă. Am sfârșit prin a avea o experiență sexuală, dar am găsit acest lucru dezgustător.

Confuzia cu privire la identitatea mea a fost alimentată de lipsa unor modele solide. Nu l-am văzut niciodată pe tatăl meu exprimând vreă afecțiune față de mama mea. În mod similar, mama mea nu l-a susținut niciodată pe tatăl meu; îl făcea doar bucăți. Nu vreau să fiu ca el, gândeam eu, și nu vreau să mă căsătoresc cu o femeie ca ea.

Apoi a venit anul 1968. Eram în anul II la liceu, și am descoperit lumea drogurilor. Lumea fanteziei mele a devenit tot mai pervertită. Am început să-i privesc pe alții ca obiecte sexuale, imaginându-mi orgii sălbatice care să mă satisfacă sexual la fel de mult precum drogurile și alcoolul.

În colegiu, confuzia mea sexuală a crescut. Am avut trei colegi de cameră și două prietene, și am fost implicat sexual cu ei toți într-o anumită măsură. Două dintre femei și unul dintre colegii mei de cameră și-au declarat dragostea pentru mine, dar eu doar am râs. Pentru mine, era doar sex.

Apoi comportamentul meu homosexual a fost descoperit. După ce am fost plecat de Ziua Recunoștinței, m-am întors acasă ca să descopăr că-și tăiasse venele colegul meu de cameră. Scrisese și o notă cu privire la sinucidere, plângându-se că îi respinsesem dragostea. Colegul meu de cameră plin de sânge – și nota – au fost descoperiți de către vecinul nostru de alături.

El m-a confruntat: „Lumberger, ai avut un bărbat.” Inima mea a bătut puternic când m-a întrebat: „Ești homo?” Bineînțeles, am negat totul, dar în interior fugeam deja. Într-o săptămână, mi-am împachetat lucrurile și am părăsit colegiul. Eram îngrozit că oamenii vor afla ce făcusem în secret.

M-am întors acasă și am lucrat cu familia câteva luni. Apoi am hotărât că dacă sunt gay, voi fi gay. După ce am vizitat barurile de gay din Pittsburgh-ul învecinat, m-am mutat la San Francisco.

Când am rămas fără bani pentru mâncare și droguri, am învățat chiar să-mi vând trupul pe străzi. Dar după câteva luni, m-am săturat de homosexualitate. Am hotărât: „Mă voi duce acasă, voi găsi o femeie și mă voi căsători.” Și am făcut-o.

Bineînțeles, căsătoria mea nu a durat. După patru ani și trei copii, mi-am părăsit soția și m-am întors la homosexualitate. M-am mutat cu un tip un an de zile, dar l-am părăsit pentru că relația era abuzivă. Am întâlnit un alt tip și am petrecut șase ani de zile împreună.

Către sfârșitul acestei relații, am simțit că Dumnezeu îmi vorbea. Într-o dimineață când m-am trezit după un chef de beție, am auzit o voce interioară: „Este timpul să te întorci acasă. Am nevoie de tine.” În săptămâna respectivă i-am spus partenerului meu: „cred cu adevărat că această viață și această poveste de dragoste va lua sfârșit.” Știam că eram îndrăgostit de acel tip, dar Dumnezeu îmi atrăgea inima către a Lui.

Am început să merg la biserică și în cele din urmă, chiar și fostul meu iubit și-a dat inima Domnului. Dar biserica noastră avea unele probleme adânci. Era foarte legalistă, și se cufunda în activitate homosexuală secretă. Apoi în 1986, am vizitat Biserica Legământului din Pittsburgh și am înțeles glasul Domnului: „Aceasta este biserica unde te voi elibera de homosexualitate.”

Câteva luni mai târziu, atenția mea era atrasă de o femeie cu adevărat atrăgătoare, care era acolo la fiecare slujbă. L-am auzit din nou pe Dumnezeu: „Acea femeie va fi soția ta.”

Da, sigur! am gândit eu. Dar am devenit prieteni și mi-a câștigat inima. Nouă luni mai târziu, ne-am căsătorit. Curând s-a născut prima noastră fiică și ar fi trebuit să fiu încântat și împlinit. În schimb, conflictele mele interioare nerezolvate au răbufnit. Eram chinat de gânduri homosexuale, am căzut în pornografie, și chiar m-am culcat o dată cu fostul meu iubit gay.

Apoi Domnul m-a provocat: „Singurul mod în care vei deveni liber de homosexualitate este să-i mărturisești soției tale.”

marturii

„Doamne, nu voi face aceasta,” am protestat.

O lună mai târziu, Domnul m-a provocat din nou, dar am refuzat. În cele din urmă, am simțit ultimatumul Lui: „Ori îi spui soției tale despre păcatul tău homosexual, ori voi începe să-ți iau lucrurile la care ții cel mai mult.”

Aveam o afacere cu camioane care avea profit mare. Camioanele noastre costau 100.000 de dolari fiecare – și eu aveam zece. Deodată, ambreiajele și transmisile și alte probleme au început să apară la vehiculele mele. În câteva luni, aveam perspectiva unui faliment.

Întreaga mea lume a continuat să se prăbușească. M-am dus pentru un test al sângelui înainte de a obține o poliță de asigurare pe viață și doctorul mi-a dat știrea: „Michael, ai fost testat pozitiv pentru SIDA.”

Am început să tremur și n-am putut să spun un cuvânt. M-am dus la mașina mea și am plâns isteric două ore. M-am gândit să-mi izbesc mașina pe drumul spre casă, astfel încât să mor și nimeni să nu știe. Apoi l-am auzit din nou pe Dumnezeu: „Dacă mărturisești soției tale, te voi elibera.”

M-am dus acasă, dar nu am putut face o mărturisire completă. „Iubito”, am început, „vreau să-ți spun despre unele dintre lucrurile pe care le-am practicat înainte ca tu și cu mine să fim căsătoriți.” Am menționat homosexualitatea într-o lungă listă de alte lucruri și ea a spus: „Nu te îngrijora cu privire la aceasta. Toți avem schelete în debaraua noastră.” Nu a părut deloc supărată.

Dar în ziua următoare, a fost lovită de faptul: Soțul meu a fost implicat în homosexualitate! S-a dus direct la pastorul nostru. El a trimis-o acasă cu sfatul: „Cere-i lui Michael să-ți spună întreaga poveste.”

I-am spus puțin mai mult, și în cele din urmă pastorul a cerut să ne vadă pe amândoi. Vroia o mărturisire completă și știam că trebuia să vin cu adevărul curat.

Nu voi uita niciodată acea noapte. Când am dat drumul întregului meu trecut, am văzut mânia urcând în soția mea cum n-am mai văzut în nimeni înainte. Dar s-a smerit și m-a iertat. Nu a fost ușor pentru niciunul dintre noi. M-am simțit total neputincios. Nici măcar nu puteam înfrunta faptul de a merge din nou la întrunirile bărbaților, pentru că nu mă simțeam bărbat adevărat.

Eram chinuit de amintiri homosexuale. Se părea că toți demonii iadului se dezlănțuiseră împotriva mea.

Apoi am început să frecventez un grup de sprijin pentru foști gay chiar în propria mea biserică. La început am urât aceasta. Unul dintre lideri era efeminat, și mă distrăgea atât de mult.

Dar într-o noapte învățătura chiar a ajuns la mine. Grupul discuta despre masturbare, o robie în viața mea de mulți ani.

După aceea, am cedat și am plâns. Pentru prima dată, cineva vorbise adânc cu privire la viața mea. Am înțeles motivele ascunse pentru dependența mea, și am știut că exista speranță. În anul următor am continuat să frecventez grupul și viața mea s-a îmbunătățit mult.

Apoi am vizitat un fost iubit care murea de SIDA în spital. Am început să vorbim, și conversația noastră a devenit profundă. „Unde a mers totul rău?” l-am întrebat.

„A mers rău când nu l-am primit pe Isus.” Nu-L menționase niciodată pe Isus în toți anii în care îl cunoscusem.

„Dacă ar fi să faci totul de la început, ce ai face diferit?”

S-a uitat trist la mine și a spus: „Nu aș fi homosexual. A fost o viață dureroasă pentru mine.” Am ținut bietul lui trup în brațele mele și îmi curgeau lacrimi pe față când i-am cerut să mă ierte pentru lucrurile păcătoase pe care le-am făcut împreună. Pe când vorbeam, a devenit tăcut și moale. Am înțeles că murise chiar în brațele mele.

Mai târziu, pe când mă împleteam până la mașina mea, am întrebat: „Dumnezeule, de ce mi-ai făcut asta?” Când am pornit motorul, radioul s-a deschis și am auzit un profesor biblic cunoscut spunând: „Ai fost ales pentru un timp ca acesta. Și vei conduce pe mulți la răscumpărare.”

Câteva săptămâni mai târziu, pastorul meu mi-a cerut să încep să conduc grupul de sprijin, când liderul anterior demisionase. Când m-am rugat pentru această hotărâre, Dumnezeu mi-a spus: „Acesta este lucrul pentru care te-am pregătit.”

În anii care au trecut de atunci, aproximativ 500-600 de bărbați și femei au trecut prin grup. Unii dintre ei s-au întors la stilul de viață gay, dar o mare majoritate dintre ei sunt conducători de biserică astăzi. Unii sunt căsătoriți, cu familie. Și totul s-a întâmplat pentru că am spus „da” la ceea ce m-a chemat Dumnezeu să fac.

Am rămas sub conducerea pastorală a Episcopului Joseph Garlington, care este pastorul principal al Bisericii Legământului din Pittsburgh, o biserică inter-culturală aproape de centrul orașului, cu aproximativ două mii de membri.

Prin harul din belșug al lui Dumnezeu, soția mea și cu mine sărbătorim 12 ani de căsătorie anul acesta.

Fără El, viața mea nu s-ar fi schimbat niciodată. Lui îi dau toată gloria.

Informație suplimentară:

Copyright 1999 Exodus International. Michael Lumberger este directorul Misiunilor Dunamis în Pittsburgh.